

פקודת פנסיות (תיקון),

מס' 8 לש' 1946.

פקודה הבאה לקחן את פקודת הפנסיות, 1944.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסיות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הפנסיות, 1944, הקרויה להלן, "הפקודה העיקרית".
שם קצר. מס' 1 לש' 1944.

2. סעיף 16 של הפקודה העיקרית מופקע בזה, ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—
16. פנסייה, תגמול או קצבה אחרת המוענקים לפי הפקודה הזאת "פנסיות וכו' אינן ניתנות להעברה וכו' לא יהיו ניתנים לייעוד או להעברה אלא על-מנת — הפקעתו והחלפתו של סעיף 16 של הפקודה העיקרית.

(א) לפרוע חוב המגיע לממשלה, או

(ב) לקיים צו של בית-משפט כל-שהוא בדבר תשלום סכומי-כסף תקופתיים לשם פרנסת כל אשה, או אשה קודמת, או ילד קטן, של הפקיד שהוענק לו הפנסייה, התגמול או הקצבה האחרת, והם לא יהיו צפויים לעיקול, לתפיסה זמנית או להרמה בשל כל חוב או תביעה שהם, או בגינם, פרט לחוב המגיע לממשלה."

א. ג. קאנינגהם

נציב עליון.

20 בינואר, 1946.

פקודת הקצבה (1945—1946),

מס' 9 לש' 1946.

פקודה הבאה להקציב סכום שאינו עולה על עשרים ושלשה מיליון, שישים וחמישה אלף, שמונה מאות ועשרים ושלשה פונטים, לשנים-עשר החדשים המסתיימים ביום השלושים במארס, 1946.

הואיל ויש צורך להקציב כספים להוצאותיה של הממשלה למשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במארס, 1946;

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת-ההקצבה (1945—1946), 1946.
שם קצר.

2. סכום, שלא יעלה בכללו על סך עשרים ושלשה מיליון, שישים וחמישה אלף, שמונה מאות ועשרים ושלשה פונטים, ימש-ויוצא באופן המתואר להלן ולתכליות השונות הרשומות בתוספות א', ב' רג' על הפקודה הזאת.
הקצבה.

3. החשבונאי הכללי רשאי לשלם — לפי כתב-הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במארס, 1946 — מן ההכנסה או מן הקרנות של פלשתינה (א"י) סכומים כל-שהם, שלא יעלו בכללם על סך עשרים מיליון, ארבע מאות ושמונים ושמנה אלף, חמש מאות וחשעים ושישה פונטים, הרשומים בתוספת א' על הפקודה הזאת, הוצאה מורשית מן ההכנסה של מסילת הקרנות של פלשתינה (א"י).
ההכנסה של מסילת הקרנות של פלשתינה (א"י).

4. המנהל הכללי של מסילות-הברזל רשאי לשלם — לפי כתב-הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במארס, 1946 — מן ההכנסה של מסילת-הברזל הפלשתינאית (א"י) והקווים המופעלים סכומים כל-שהם, שלא יעלו בכללם על סך שני מיליון, מאתיים וחמישה אלף, ארבע מאות ועשרים ושמונה פונטים, הרשומים בתוספת ב' על הפקודה הזאת, ומן ההכנסה של חופי הארץ — סכומים כל-שהם, שלא יעלו בכללם על סך שלוש מאות ושבעים ואחד אלף, שבע מאות וחשעים ותשעה פונטים, הרשומים בתוספת ג' על הפקודה הזאת.
הוצאה מורשית מן ההכנסה של מסילת הברזל הפלשתינאית (א"י) והקווים המופעלים וחופי הארץ.

5. אפשר ליתן ולהוציא סכום, שלא יעלה על הסכום הרשום בכל סעיף וסעיף שבתוספות א', ב' רג' על הפקודה הזאת, בגין כל מוסד או שירות הנקובים ונזכרים באותם סעיפים.
הנבלת הסכומים שיוצאו.